



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

### Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

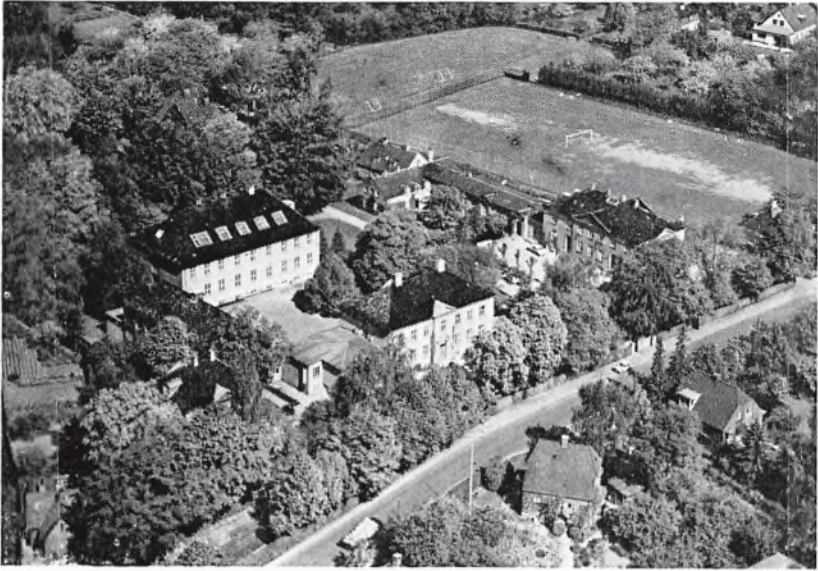
Anna Meininger.  
 C. Sommer.  
 Erich Giese Geleff.  
 L. A. Frickstad  
 B. O. Alstedthorn  
 Torben Madsen  
 Kirsten Alving  
 Samu Søgaard.  
 S. Gøtzsch.  
 Helle P. Petersen  
 Ulla Børgesen  
 Bente M. Beulgen  
 A. Pestkov.  
 Frank Jensen  
 B. Albrigtsen.  
 Robert Hentzen  
 Prikke Bengtsson  
 Kelly Blegård  
 Annette Jørgen  
 Kirsten Birkvase  
 Vinod Ellegård Røff  
 Birgit Hald  
 Vibeke Andersen  
 Rigmor Kistner  
 Nordby  
 Dorthe Worsle  
 Vibe Esm. Hansen  
 Hanne Hym. Pedersen

# Rungsted private Realskole 1977

Ellen Schiødt  
 Inger  
 Kathrine Pagh  
 Inge-Lise Olsen  
 Anna Müller  
 Anne Mette Jørgen  
 Danmarks Pædagogiske Bibliotek  
 Lone Bangstrøm

„ . . . Skolen ser det endvidere som sin opgave gennem en styrkelse af elevernes selvstændighed og pligtfølelse at virke karakterdannende og skabe respekt for anderledes tænkende ved at arbejde for tolerance og demokrati . . . ”

(Skolens vedtægt)



Rungsted private Realskole

1977

INDHOLD	Forord .....	5
	Indflytningsfesten .....	7
	Dimittender 1977 .....	10
	Dimissionstale .....	11
	Ordinær generalforsamling .....	16
	De kan stadig hjælpe .....	19
	Skolens bestyrelse .....	20
	En drøm blev virkelighed .....	21
	Sus Scrofa .....	22
	Ord til eftertanke .....	25
	Skolen i tal .....	26
	Engle? .....	28
	Bolig i Borgen .....	30
	Tandklinikken .....	32
	Børnepasning .....	34
	Tale-høreundervisning .....	34
	Om musik i skolen .....	37
	Skolemesterskaber .....	40
	Novemberugen .....	41
	Lejrskoler .....	43
	Elevrådet .....	47
	Skolefonden .....	49
	Skolekomedie .....	50
	Personalia .....	52
	Lærerrådet .....	58
	Billeder .....	59
	Glædelig jul og godt nytår .....	62

Fotos og tegninger er venligst stillet til rådighed af elever og lærere.  
Hvor intet andet er anført, er årsskriftets tekst redaktionens.  
Årsskriftets redaktion: Kirsten Birkmose og Carl Bengtsson.

Et år er gået. Måske et af de mest spændende år i skolens historie. Ved flytningen til de nye og større bygninger havde man disponeret stort og dristigt. Økonomisk havde man en næsten sikkerhed for, at det kunne gå an, men hvad med alt det udefinérbare, dejlige, der bare var „vores skole“? Kunne det flyttes med? Ville vi opdage i årets løb, at alt det store og flotte og tillokkende var købt på bekostning af skolens „sjæl“?

Det gik. Og det gik godt. Takket være en støtte fra forældrene og et veloplagt og dygtigt arbejde af skolens lærere, lykkedes det at genskabe vores gamle skole i de nye omgivelser. Det er mit håb, at denne årsberetning genspejler glæden og spændingen ved et års godt arbejde, der lykkedes.

*Carl Bengtsson*

Rungsted i november 1977.

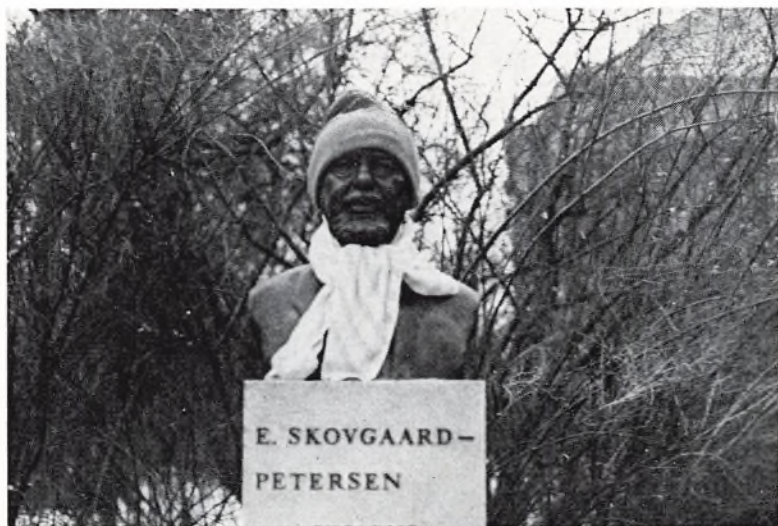
## ÅRSAFSLUTNING



Skoleåret 1976–77 blev ringet ud fredag den 17. juni af Benedikte Knudtzon.

Dermed sattes punktum for et umådeligt spændende år i nye omgivelser.

## INDFLYTNINGSFESTEN DEN 17. DECEMBER 1976



Skolens stifter havde festtøj på.

Frederiksborg Amtssavis fulgte med vanlig interesse denne dag på skolen. Vi tillader os at referere fra Amtssavisen den 18. december: Rungsted private Realskole indviede i går officielt sine nye lokaler i den gamle statsskole på Vallerød Banevej. Kl. 11.00 plantede tre generationer en blodbøg i skolegården på det sted, hvor lindetræet i sin tid stod. Det var entreprenør Frede Hansen, hans datter fru Jytte Glæsel og hendes to børn, Rune og Ann-Charlotte.

Forinden bød skoleleder Carl Bengtsson velkommen, idet han sagde, at selvom der knytter sig megen overtro til træer på den ene eller anden måde, så er det dog en kendsgerning, at det træ, der plantes nu på Den private Realskole, er en naturlig tradition på skolen.

Fru Jytte Glæsel sagde, at hun håbede, at træet måtte blive stort og veludviklet, præcist som Den private Realskole er det i dag.

Ved en efterfølgende frokost takkede skoleleder Carl Bengtsson skolens bestyrelse for den store velvilje, specielt formanden advokat E. Ardenkjær-Madsen og den tidligere mangeårige formand, landsretssagfører Niels Heilbuth, som dog ikke var til stede på grund af en rejse til England.



Flere havde ordet, deriblandt skolens formand, E. Ardenkjær-Madsen, lærerrådets formand, Kn. Loft Rasmussen, og også entreprenør Frede Hansen, som fra sig selv og sin hustru overrakte skolen et smukt relief som gave.



Træet plantes.

Lærer Kirsten Alsing talte også, og det samme gjorde flere andre, som alle ønskede en god tid for skolen fremover.

Efter frokosten var der reception i den store gymnastiksal for en lang række indbudte gæster.

Ved den efterfølgende reception bød Carl Bengtsson velkommen, hvorefter der blev talt af Hørsholms borgmester Ove Sundberg. Borgmesteren præciserede, at man altid i Hørsholm Kommunalbestyrelse har været glad for den private realskole, man har gensidigt kunnet hente ideer hos hinanden. Borgmesteren ønskede skolen alt godt i fremtiden og overrakte en check til skolen på 10.000 kroner. Det modtog kommunen et stort bifald fra forsamlingen for.

Der blev også talt af kommunalbestyrelsesmedlem fru Ellen Danstrup, som selv engang har været elev på „Den lille skole“, som

privatskolen hed dengang. Hun fremdrog et par træk af den gamle historie, mens skolen blev ledet af rektor Skovgaard Petersen, som engang sagde til eleverne, at de skulle være glade for, de ikke boede i jordhuler, for som tingene udviklede sig i verden, kunne den dag snart komme. Det blev sagt ved en juleafslutning.

Der blev givet mange gaver til skolen, og mange aflagde visit. Man så Hørsholm Kommunes skoleinspektører med skoledirektøren i spidsen. Kommunaldirektør Søby Jensen og kontorchef O. Jægersborg, kommunalbestyrelsesmedlemmerne Vagn Schlütter, Nina Høite og Arne Svendsen sammen med Ellen Danstrup, der var pastor H. C. Dela, pastor Henrik Frandsen og formanden for menighedsrådet, major P. Bugge Christensen.

Skolens tidligere formand, auditor P. Topsøe-Jensen, var der tillige med Karlebos borgmester Jørgen Jensen, som naturligt var flankeret af kulturudvalgets formand B. O. Abildstrøm, men han var tvangsindlagt i forvejen som lærer på skolen, der var skolens lærere, skolens bestyrelse og mange andre.

Også her blev der talt af skolens formand, E. Ardenkjær-Madsen, som sluttede med at udbringe et leve for Rungsted Private Realskole.



E. Ardenkjær-Madsen taler.

DIMITTENDER til REALEKSAMEN 1977

Helle Alsing, Hørsholm	Henrik Lejrskov,
Bodil Maria Andersen,	Rungsted Kyst
Hørsholm	Niels Lynggaard-Petersen,
Michael Andersen, Hørsholm	Hørsholm
Birgitte Anker, Hørsholm	Karin Nødskov, Rungsted Kyst
Christian Bagger, Vedbæk	Peter Michael Olsen,
Karen Edwina Bernsen,	Snekkersten
Rungsted Kyst	Merete Otzen, Espergærde
Lene Damm, Hørsholm	Helle Overgaard,
Hannibal Gersager, Hørsholm	Rungsted Kyst
Claire Glover, Snekkersten	Suzanne Paludan,
Charlotte Nehmzow Hansen,	Rungsted Kyst
Hørsholm	Ole Rask, Humlebæk
Vibeke Steen Jensen,	Jan Toft Rasmussen, Vedbæk
Snekkersten	Merete Francoise Risbjørn,
Kim Skinnerup Jensen,	Vedbæk
Kokkedal	Morten Skieller, Hørsholm
Lars Jørgensen, Rungsted Kyst	Dorte Særkjær, Kokkedal
Lene Schjerning Jørgensen,	Jon Ambjørn Thomsen,
Skodsborg	Humlebæk
Klaus Kolberg, Kokkedal	Henrik Thorsbøll, Vedbæk
Hans Kristensen-Elsøe,	David William Frederic Yorke,
Espergærde	Hørsholm

Ved dimissionsfesten overræktes boghandler Bjørns bogpræmie „for at bære skoleårets trængsler med godt humør“ til André Briand de Crevecoeur.

Skolefondens „Nøddeknækkerpris“ blev givet til Hans Kristensen-Elsøe.

## KÆRE DIMITTENDER!

På jeres sidste skoledag vil jeg gerne over for jer pege på værdien af den gode klassiske fortælling. Hvis jeg blandt alle gode klassiske fortællinger skal finde noget, som jeg anser for virkelig værdifuldt, så vælger jeg en ting ud fra den ældste fortællingskreds, vi har i Norden, og oven i købet en fortællingskreds, som I, da I gik i 1. kl. og havde en times iagttagelse om ugen, stiftede bekendtskab med. Jeg tænker på den nordiske mytologi. Disse kraftige fortællinger ejer jo som intet andet en spænding og en dybde i sig – de blev fortalt igen og igen af slægtled efter slægtled, og derved er de blevet pudset af og finslebet til en krystalklar og dyb meningsfyldt, og på en mystisk vis vil de virke ind på os, ikke bare for deres dramatiske store gebærder – når Tor svinger hammeren over jætter og rimtursere, men også når Heimdal rider over hav og land på Sleipner i en vild jagt for at nå først ned i dødsriget og gå i forbøn for den faldne Balder. Derudover er der i dem en mærkværdig dobbeltbundet symbolik, og det er klart, at når de gamle gennem årtusinder har fortalt de historier, så har de for tilhørerne været andet og mere end bare nogle spændende og underholdende fortællinger om gamle guders gøren og laden – de har nemlig i sig rummet talløse slægtleds erfaringer om menneskelige vilkår.

Jeg skal fortælle en af dem for jer i aften, ikke den mest spændende – og vi kan jo så sammen prøve at se på, om der bor mere i den end det nøgne handlingsforløb.

Se, i tidernes morgen, da verden var blevet delt op imellem guder og vaner og mennesker og jætter, da bosatte guderne sig i Midgård eller Asgård, og de byggede Valhal. I husker det med de gyldne skjolde. Der herskede ufred i verden. Jætter kæmpede mod guder, og guder kæmpede mod vaner – sluttede fred, men evig lurende ufred var der på alle sider. Livet var usikkert. Da kom der en dag til Asgård en mand, som man ikke kendte, og han tilbød at ville bygge en mur rundt om Asgård, om gudernes bolig, og han ville gøre den så stout og så fast og så høj, at hverken bjergtrold eller jætter eller rimtursere skulle være i stand til at komme over den eller igennem den. Han tilbød at bygge den på 3 år. Til løn – og læg mærke til, hvad han forlangte i løn – forlangte han månen og solen og Freja. Tor var ikke hjemme, han var som sædvanlig

ude at ave trolde, og guderne vidste ikke andet end at holde råd, og så blev de enige om, at bygmesteren skulle ganske rigtigt have den løn, han krævede. Men de ville på deres side forlange, at muren skulle bygges på én vinter. Han måtte ikke have nogen til at hjælpe sig, og manglede der blot en eneste sten i muren på den første sommerdag, så var lønnen forspildt, og aftalen bristet. Manden sagde: „Jeg vil gerne bygge muren alene, men jeg vil have min hest Svadilfare til at hjælpe med at slæbe sten.“ Guderne spurgte Loke til råds – den kløgtige og koldhjernede Loke – om de kunne gå ind på de betingelser, og det gjorde de, og nu skete der det, efter at man havde tage vidner på pagten, og man havde svoret kraftigt i eder, så begyndte han den første vinterdag at bygge. Han byggede om dagen, og om natten slæbte han kæmpestore klippestykker sammen, og muren voksede til gudernes store fryd. Det led ud på vinteren, og muren skød raskt i vejret, og den var høj og stærk og ydede god beskyttelse, kunne det tyde på, men guderne blev betænkelige. Der manglede til sidst ikke stort mere end porten, og da begyndte guderne at grue for, hvad de var gået ind på, og de begyndte at spørge hinanden og sig selv: „Hvem var det egentlig, der gav os det her råd, at vi skulle skille os af med solen og månen og Freja?“ Og de rent ud sagt fortrød, og derfor fik de Loke til at lægge hindringer i vejen, så det lykkedes at få jætten – for det var en jætte, der havde sneget sig ind – dræbt, inden man skulle af med betalingen. Tor kom hjem, selvfølgelig, og klarede den sag, og Loke havde endnu en gang vist sig som en elendig rådgiver.

Der er flere detaljer, men vi kan godt slutte her, for det er det egentlige i fortællingen, og så kan vi spørge os selv: „Hvad handler egentlig denne fortælling om? Hvad var de gamles mening med at fortælle en lang og indviklet historie om en mur, oven i købet en mur, der alligevel ikke blev til noget?“ Jeg tror ikke, det har været meningen, at man ville berette om nytteløsheden af høje og store og svære mure til beskyttelse mod mennesker. For enhver ved jo ud fra menneskelig erfaring, at vel kan mure være nok så lange, nok så høje – de falder til sidst. De kan være trojanske, byzantinske eller sågar kinesiske – en dag falder de. Der ligger altså ikke bag det her, om jeg så må sige, nogen militær teknisk belæring. Næh, det, de gamle har ment med denne fortælling, er nok, at de har

villet fortælle noget om menneskers vilkår her på jorden, noget alment menneskeligt om menneskers trang til at sikre sig, til at trække sig ud af kampen, søge sikkerhed bag høje mure, undgå strid, pinlige optrin, holde sig udenfor, være neutrale, hygge sig, være for sig selv og lade andre om problemerne. Læg mærke til, at da guderne får tilbudet, så er de ikke helt sikre på deres sag. Der er ikke uden videre tilslutning – man må tale sammen om det – fristelsen er stor til trods for prisen, sol, måne og Freja. Historien fortæller ikke noget om den diskussion, der har fundet sted, men enhver kan jo forestille sig, at der har været nogle, der har været imod, der har været nogle, der klogt har set, at den pris, lyset og varmen og kærligheden, var for høj. At skulle give afkald på dem, dertil var det gode, man kunne nå, for lille, men de har ladet sig overbevise.



Til lykke!

Man kan næsten høre de andre sige: „Ved I hvad, I kan lige så godt stemme på vores forslag, for vi siger, at han skal bygge muren på ét år, og hvis han ikke er færdig . . . og det er så skrappe betingelser . . . stem bare for det . . . han siger nok alligevel nej, og hvis han siger ja, så kan han ikke opfylde betingelserne, og så

bliver det jo alligevel sådan, at vi får lov til at beholde solen og månen og Freja . . . så lad os være enige." Og de bliver enige. De, der var imod, siger: „O.K., vi går med til det.“ Og i den første tid, efter at denne beslutning var taget, har man, som historien fortæller, sikkert frydet sig uendeligt. Man har gnedet sig i hænderne, og man har set frem til den tid, der nu skulle herske, med fred og tryghed bag de høje mure, men langsomt, efterhånden som betalingen skal erlægges, sniger tvivlen sig ind i gudernes sind, og eftertanken melder sig. Vel, det står fast, at tryghed og fred vinker forude, men prisen – lys og varme og kærlighed – skal de betale, og de skal miste dem for altid, og de begynder at spørge sig selv: „Bliver livet overhovedet noget værd under de betingelser?“ Og som jeg fortalte før, inden skæbnens dag oprinder, så når de både at fortryde og forpurre hele foretagendet.

Mens jeg har stået og snakket her, er der nok mange af jer, der har tænkt, at for os, der lever i en moderne velfærdsstat, er parallellen jo ganske slående, og jeg skal kun nævne den. – Det er ikke trygheden, der er noget galt med. DET ER PRISEN! Hvis prisen for tryghed og omsorg fra samfundets side over for børn og gamle, og såmænd også for jer unge, der sidder der, er bortfald af kærlighed og lys og hjertevarme, da køber man guld for dyrt. Jeg nævner det bare. Jeg tror, at visdommen i den gamle fortælling mere går på det enkelte menneskes liv, og jeg vil sige til jer, der nu forlader skolen, at det står jo til jer selv, om I ønsker at opbygge et liv i doven tryghed og beskyttethed over for omverdenen bag ganske høje mure. Der er materiale nok at bygge af, det ligger rundt omkring jer, det er kun at bukke sig – I behøver ikke engang som i fortællingen at slæbe det sammen. Der er sten nok. Nogle af dem hedder egoisme, uengagerthed, penge, fagidioti, ensporet politisk engagement, pladderhumanisme . . . enhver kan gøre listen længere. Og hvis I er i tvivl, så er jeg helt sikker på, at der findes en Loke, der både kan give jer gode råd og gode grunde, der kan overbevise jer om jeres egen og hans klogskab. Jeres mur kan blive så høj og så stærk, som I ønsker det, men den vil lukke jer ude fra det virkelige varme, besværlige, lysfyldte, glade, opslidende, kærlige liv med andre mennesker og for andre mennesker. I kan godt gemme jer bag høje mure for det menneskeliv fyldt med farer og risici og uden garanti for held og succes eller lykke. Eller I kan stille

jer midt i menneskets evige kamp for medmennesket. Hvis I går ind i det liv, som Nis Petersen nævner som det, der vælger kampen frem for kivet, da kan der kun loves jer barske vilkår i en barsk verden, men samtidig – husk det – en verden, der har bevaret lyset og varmen og kærligheden mennesker imellem. Jeg vil håbe for jer, at I vil forstå, hvad der bliver sagt til jer med digteren Viggo Stuckenbergs ord, når han siger:

Lær af døde slægters sliden,  
eget arbejds værd!  
smed, hvad selv du vandt dig siden,  
sammen til et sværd!  
lær at nytte eget snilde! –  
da kan intet foden hilde,  
løber stien nok så bugtet, –  
da har skolen frugtet! –

Med disse ord og med ønsket om, at I aldrig i jeres liv vil sælge sol, måne og Freja, dimitteres I fra Rungsted private Realskole.





SKOLENS ORDINÆRE GENERALFORSAMLING  
DEN 30. SEPTEMBER 1977

På den ordinære generalforsamling talte formanden for skolens styrelse, advokat E. Ardenkjær-Madsen, på styrelsens vegne.

Han sagde bl.a.:

De tilstedeværende vil sikkert vide, at skolen ved mageskiftet sidste år kun overtog en del af det areal, som tidligere tilhørte statsskolen. Skolen overtog således ikke rektorboligen og det store areal, som lå bagved, og som tidligere blev benyttet som henholdsvis urtehøve og basketballbane.

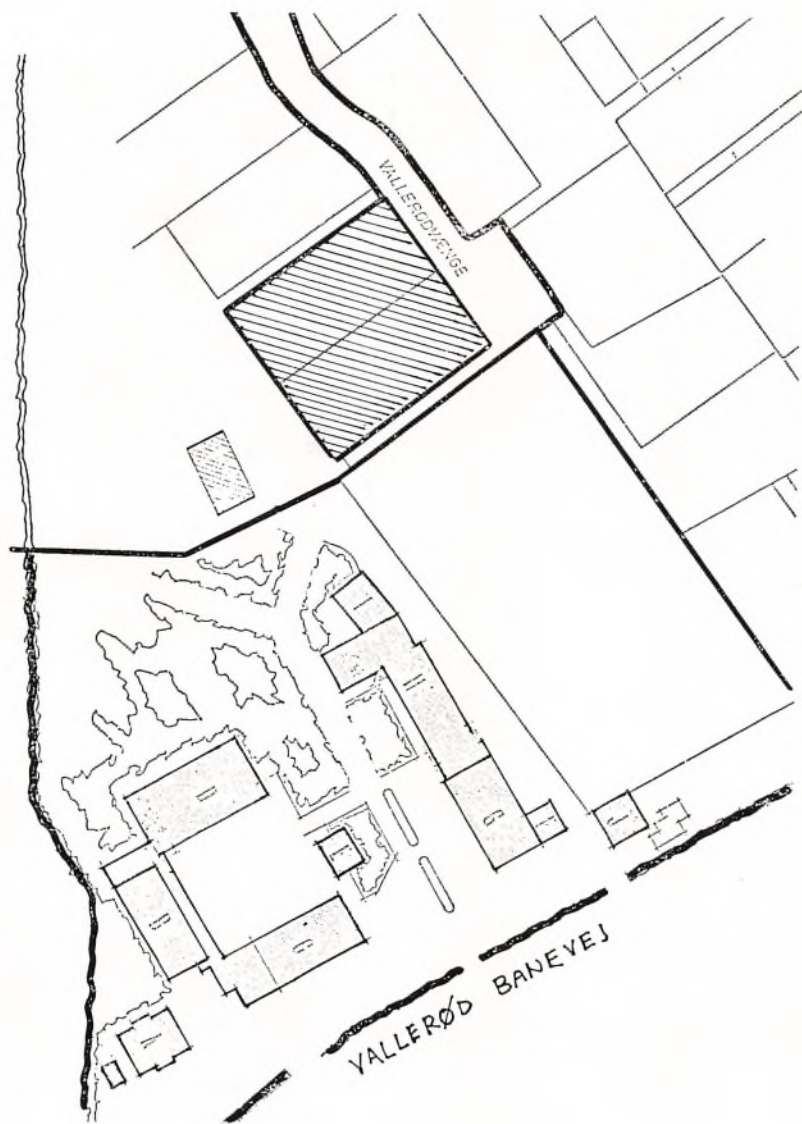
Vi har taget en skitse med af dette areal. Skolen overtog ca. 2 ha, som kan ses på denne skitse indstreges med farve. Efter at skolen ved forhandlinger med kommunen og ministeriet havde fået lagt grænserne for det købte areal, blev det resterende areal tilligemed det bagved liggende areal, som kommunen også var ejer af, udstykket til parcelhusgrunde. På dette tidspunkt blev der fra flere sider givet udtryk for ønsket om, at skolen erhvervede et yderligere areal, og styrelsen rettede derfor i december 1976 henvendelse til kommunen herom. Da arealet var udstykket, blev alle parceller solgt bortset fra 2, som er afmærket på skitsen, og som kommunen havde reserveret til skolen. Den på området lyste servitut omtaler også, at omkringboende må være forberedt på, at disse parceller kan blive solgt til skolen til udendørsfaciliteter såsom boldspil og lign. Skolens styrelse vil gerne her nærmere redegøre for dette areal, som ialt er 2.111 m<sup>2</sup>, og som det nu er muligt at erhverve.

Styrelsen finder det af betydning for skolen at kunne erhverve dette areal, og Undervisningsministeriet har givet grønt lys for en erhvervelse, dog uden tilskud til køb eller forrentning.

Kommunen ønsker kroner 175,00 kontant pr. m<sup>2</sup>, eller ialt kroner 370.000,00 kontant eller med mindst kroner 100.000,00 i udbetaling og resten kurset op over 10 år.

Skolens bestyrelse vil gerne stærkt anbefale et køb, men styrelsen kan ikke klare et køb over skolens formue, hverken kontant eller på vilkår. Styrelsen kan heller ikke af driften betale den ydelse, som en udbetaling på kroner 100.000,00 medfører.

Vi vil gerne her appellere til forældrene om at yde det fornødne



beløb til arealets erhvervelse, d.v.s. mindst kr. 100.000,—. Jeg henleder opmærksomheden på, at gaver til skolen jo er fradragsberetigede for kroner 1.000,00.

Vort ønske er i dag at få en tilkendegivelse fra de tilstedeværende forældre, f. eks. ved kommentarer hertil og ved en orienterende håndsoprækning, om, hvorvidt de er villige til at bidrage til dette køb.

Der er vel ca. 300 forældre på denne skole. Giver alle 1.000 kroner, kan arealet næsten erhverves kontant, giver 1/3 heraf samme beløb, kan arealet købes med den nødvendige udbetaling.

Til slut vil jeg nævne, hvad vist mange forældre ved, at ministeriet for skatter og afgifter den 12. august d. å. har godkendt denne skole som berettiget til for året 1977 og indtil videre at modtage gaver med den virkning, at givere kan fratække disse ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst indenfor de i lovgivningen fastsatte rammer, som siger: fradrag for beløb over 100 kroner, dog max. fradrag for 1.000 kroner.

Generalforsamlingen vedtog at henstille til skolens styrelse med alle til rådighed stående midler at erhverve det omhandlede areal.



Efter at generalforsamlingen havde besluttet, at der skulle gøres et kraftigt forsøg på at skaffe midler til køb af yderligere areal til skolens sportsplads, rettedes der en appel til hele skolekredsen. Resultatet oversteg forventningerne: på 3 uger kom der bidrag ind fra forældre, tidligere forældre, forretningsforbindelser og andre venner af skolen, ialt kr. 118.810. Skolens styrelse kunne herefter indlede forhandlinger med Hørsholm kommune om erhvervelse af det ønskede område.

## DE KAN STADIG HJÆLPE SKOLEN . . .

Ved ministeriel godkendelse er det lykkedes at opnå skattefrihed for giveren for beløb, skænket til skolen til særlige formål.

Skattefrihed opnås dog kun for den del af beløbet, som overstiger 100 kr. og kan maksimalt andrage 1.000 kr. pr. år, d.v.s. at maksimal skattefrihed opnås ved

bidrag	1.100 kr.
ikke fradragsberettiget	100 kr.
skattefrit bidrag	1.000 kr.

Udover denne mulighed kan De yde os støtte på endnu en måde . . . også med ret til skattemæssigt fradrag.

Ligningslovens prgf. 14, stk. 2, bestemmer, at der ved indkomstopgørelsen kan fratrækkes betalinger af løbende ydelser, såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede.

Om denne bestemmelse har skattedepartementet udtalt, at personer, der forpligter sig til at yde løbende bidrag til fonds, har fradragsret for ydelserne ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når forpligtelsen påtages for en periode af mindst 10 år, dog således at forpligtelsen bortfalder ved yderens død inden for denne periode. Disse bestemmelser betyder, at De kan opnå skattemæssigt fradrag for beløb ydet til skolen. Fradrag efter disse regler kan opnås uden beløbsgrænse og kan således være såvel stort som lille. Betingelserne er blot:

1. at De kan afse beløbet i mindst 10 år,
2. at De overfor skolen påtager Dem en bindende forpligtelse til hvert år at betale et beløb.

Har De interesse for denne mulighed, hører vi gerne snarest fra Dem, da ethvert tilsagn om støtte vil øge vore skolemæssige muligheder.



Bestyrelsen for den selvejende institution Rungsted private Real-  
skole består af:

Forretningsfører:	Advokat E. Ardenkjær-Madsen
Formand:	Civiløkonom Flemming Schiøtz
Næstformand:	Advokat Niels Heilbuth
	Civilingeniør Torben Skieller
	Fru Elisabeth Westergaard
	Civilingeniør Ole Brømsøe Ibsen
	Arkitekt M.A.A. Flemming Behnke
Suppleanter:	Fru Jytte Glæsel
	Fru Bente Fich

## EN DRØM BLEV VIRKELIGHED



Fru Kleiminger i arbejde.

1. september 1977 var en mærkedag. Et gammelt ønske kunne opfyldes, da der nu var et lokale til bibliotek. Det åbnede til stor glæde for små og store. – Daglig trippen af mange børn på vej til og fra biblioteket med bøger, de selv kan læse, eller mor og far kan læse for dem.

En elev har set og hørt om en fugl i fjernsynet. „Findes der billede af den?“ Et aftryk med hjem fra en læsesalsbog er kærkomment.

Hjælp til stile, bøger på engelsk, mange forespørgsler i dagens løb. Mange har givet bidrag til bibliotekets start i form af gode bøger, og det gør, at vi har en fælles ejendom, vi værner om og bygger videre på.

## NOGET OM VILDSVINET (SUS SCROFA)

*Et forsøg på seriøs analyse af skolens heraldiske kæledægge*

For enhver, der har med Rungsted private Realskole at gøre, er vildsvinet blevet et såre kært bekendtskab. Det grynter sin veloplagte hilsen fra det blå flag om morgenen, når vi kommer.

Det er på sportstøjet, på skolens kuverter og brevpapir.

Ja, i novemberugen giver det oven i købet navn til skolens fortræffelige restaurant.

Kort sagt – der er ingen vej uden om vildsvinet!

Baggrunden for, at dette parret-tåede hovdyr, der hører til blandt de ikke-drøvtyggende inden for kategorien, er gået hen og er blevet skolens særlige symbol, hænger sammen med navnet på skolens hjemsted. Rungsted er det oldnordiske ord for vildsvineveksel, altså en sti, som er trådt af dyrene undervejs mellem det daglige domæne og fourageringsområderne. Og her har man så med sikker biologisk sans koblet det sammen med skolens latinske motto: LIBERTATE ET VIRTUTE (for frihed og mod).

I virkeligheden er vildsvinet nemlig et tappert, frihedselskende og særdeles intelligent dyr. Og samtidig er det et væsen, som i den moderne beskuer kan fremkalde samme gys som billederne af den forlængst uddøde mammut eller det uldhårede næsehorn. Johs. V. Jensen ville have sagt, at det var som født direkte ud af urtidens „lodne mørke“.

Selve dets krop er som skabt til hårdnakket kamp. For det første fungerer de fire hjørnetænder som jagtknive. For det andet er det i sig selv formet som en kile, der trods henvend 200 kg kan trænge frem overalt. Og for det tredje hører det som kortbenet skabning til blandt de uforfærdede og betingelsesløse tapre. (NB! Langbenede dyr er i reglen frygtssomme flugtnaturer!). Det vides, at mangen hund under jagt har fået bugen revet op i kamp mod vildsvinet, og at også mange fjender blandt de tobenede skabningens herrer er blevet ilde tilredt. Ja, en vildso med unger regnes simpelthen for at være et af skovens farligste dyr.

Vildsvinets sociale indstilling går i retning af kollektivet. Men i dette samfund er nogle naturligvis mere lige end andre. Normalt

indretter de sig i en fælles fordybning med trynerne mod hinanden. Det er dog ikke ualmindeligt, at raske orner uden for parringstiden klarer sig enkeltvis eller slutter sig sammen i mindre herreselskaber. Men så pludselig, når parringstiden i november-december melder sig med sine ubønhørlige krav, er det helt forbi med kammeratskabet. Da farer ornerne løs på hinanden i kamp om de mest attrå-



værdige blandt søerne. Men heldigvis er de sådan indrettede, at deres skarpe tænder (jo ældre, desto skarpere) uvægerligt støder mod den seje, uigennemtrængelige hud på modpartens skulder. Hovedsagen er, at den stilfærdigt ventende so i begivenhedernes centrum overbevises om hidtil ukendt manddomskraft, og – så viseligt er naturen indrettet! – at de søde små sortstribede vildgrise kommer til verden ca. 20 uger senere. Skulle moderen dø fra sine unger, er slægtens sociale instinkt heldigvis i orden. Der er altid en tante parat, selvom pattegriseflokken er på godt et dusin.



Vildsvinene har iøvrigt en fantastisk sans for gode og onde tider. I gode år er der bryst- og løbetid og dertil hørende nedkomst to gange om året. I dårlige år giver man klogeligt afkald på enhver form for parring.

Også i farlige situationer er vildsvinet et dyr af enestående „common sense“. Selv de helt små har overlevelsesinstinkt parat og ligger stille som sten i faresituationer. I mere moden alder viser de forbløffende sansepræstationer og kan f. eks. opfatte jordrystelser fremkaldt af fjendtlige elementer på flere hundrede meters afstand. De kan vejre en ulv eller et menneske – de to hovedfjender – på 600 skridts afstand. Så vil man dem til livs, må man snige sig ind på dem *mod vinden*.

Iøvrigt er vildsvinet af væsen en mærkelig blanding af veltilpas ro, en vis godmodighed og en usædvanlig pirrelighed. Dets tilpasnings-evne er fantastisk, også m. h. t. kostvaner. Det er ingen kostforagter og spiser med samme velbehag insektlarver, orme, træfler, bog, haselnødder, kastanier, kartofler, roer, kaniner, krebs, fisk, hugorme (uanset giften) og ådsler. Hvad sidstnævnte angår, gør det sig af og til skyldig i kannibalisme og æder med stor fornøjelse sine egne afsjælede artsfæller.

Hvem var det for resten, der sagde „svin“? Skal man tage dette uhyggeligt misbrugte skældsord i brug, må man stoppe op ved vildsvinet. Sjældent finder man i naturen en skabning med så udpræget en kropspleje. Millioner af år før mennesket fandt på at overlade ansigt og andre legemsdele til slambehandling, har vildsvinet kendt nytten af det daglige mudderbad. Det har simpelthen ved den efterfølgende afskrabning mod en passende træstamme befriet huden for smittebærende snyltere og utøj og gjort den sund og robust.

Og hvem sagde, at vildsvinet ødelagde skovbunden med sin evindelige roden med trynen? I virkeligheden har det derved siden tidernes morgen sørget for fornuftig pløjning og for hensigtsmæssig nedlæggelse af frø i moder jord. Det har ganske simpelt forynget skovbunden og medvirket til skovens økologiske ligevægt.

Summa summarum – husk: for fremtiden ikke et ondt ord om vildsvinet. Synd, at det forsvandt fra de danske skove. Godt, at det i hvert fald har overlevet på skolens våbenskjold!

*Carl Venning*

## ORD TIL EFTERTANKE

På et skolestævne på Bogø 16/9 1977 talte formanden for de private skolars lærerorganisation, viceskoleinspektør Bjarne Jønsson om lærernes situation i privatskolen. Hans bemærkninger var så klart formulerede og så præcise i sin karakteristik, at de er velegnede til viderbringelse også i denne skoles årsberetning.

Bjarne Jønsson sagde blandt andet:

Man må have noget ganske særligt at byde på, hvis det skal lykkes at hente kunderne ind i butikken for at købe det, de kan få ganske gratis henne om hjørnet.

Men det er situationen, de private skoler står i.

Folkeskolen opstiller sit gratis undervisningstilbud. De private grundskoler kan heroverfor opstille deres alternative model, holdningsmæssigt og/eller pædagogisk.

Skolen skal fungere som en helhed og kan ikke holde til illoyalitet. Få lærere vil være i stand til at ødelægge det, der skal sælge varen. Derfor må medarbejderne acceptere skolens holdning – eller søge en anden arbejdsmark.

Uden et engagement fra lærernes side, uden en snært af idealisme vil skolen dø. Man må være i stand til at yde lidt mere, end man strengt taget honoreres for. Og indflydelse på afgørelser betyder, at man også må påtage sig et medansvar, må påtage sig et medarbejde.

Og når dette kræves, er modydelsen fra lederens og bestyrelsens side, at lærerne forkæles lidt – ved hjælp af penge, velvilje, støtte. Intet skib er i stand til at manøvrere sikkert uden en kaptajn på broen.

Den gode leder må være beslutsom, lydhør, karakterfast og venlig. Han må i sit arbejde være bestyrelsens og derigennem forældrenes mand og lærernes støtte. Han bør være en dygtig, men dog ikke frelst pædagog, kunne uddelegere opgaver og arbejde energisk og flittigt uden at få stress.

Lederen skal også forkæles lidt – af sin bestyrelse – og af sine lærere. Det hele falder sammen uden en god kaptajn.

Af bestyrelsen forventes det, at den bakker den leder op, som den selv har udpeget, og at den er i kontakt med hverdagen på skolen.

## ELEVER PÅ RUNGSTED PRIVATE REALSKOLE I TAL

Ved årsskiftet har skolen 486 elever  
heraf 239 drenge  
247 piger

Eleverne fordeler sig på flg. kommuner:

Hørsholm	254	Søllerød	36
Karlebo	71	Lyngby-Tårnbæk	1
Helsingør	66	Gilleleje:	1
Birkerød	12	Humblebæk	45

Skolens 486 elever kommer fra 251 hjem, så gennemsnittet er meget nær ved 2 børn pr. hjem.

At skolen er en „søskendeskole“, fremgår af nedenstående tabel:

Eleverne i forskoleklasse X har tilsammen	8 søskende på skolen
forskoleklasse Y har tilsammen	8 søskende på skolen
1. kl. X har tilsammen	18 søskende på skolen
1. kl. Y har tilsammen	13 søskende på skolen
2. kl. X har tilsammen	14 søskende på skolen
2. kl. Y har tilsammen	12 søskende på skolen
3. kl. X har tilsammen	26 søskende på skolen
3. kl. Y har tilsammen	7 søskende på skolen
4. kl. X har tilsammen	21 søskende på skolen
4. kl. Y har tilsammen	16 søskende på skolen
5. kl. X har tilsammen	16 søskende på skolen
5. kl. Y har tilsammen	13 søskende på skolen
6. kl. X har tilsammen	17 søskende på skolen
6. kl. Y har tilsammen	10 søskende på skolen
7. kl. X har tilsammen	18 søskende på skolen
7. kl. Y har tilsammen	12 søskende på skolen
8. kl. X har tilsammen	15 søskende på skolen
8. kl. Y har tilsammen	13 søskende på skolen
9. kl. X har tilsammen	17 søskende på skolen
9. kl. Y har tilsammen	6 søskende på skolen
10 kl. X har tilsammen	6 søskende på skolen

Rungsted private Realskole er en ud af 105 lignende skoler i Danmark.

Ved en sammenligning med forholdene på andre skoler, finder man, at vores skole er nr. 53 i alder og nr. 10 i størrelse.

29 af de ovennævnte skoler modtager kommunalt tilskud.

Vi modtager som bekendt intet direkte tilskud fra kommunal side. M. h. t. skolepengebetaling, så er betalingen højere på 44 skoler, men lavere på 60 skoler.

Kun 36 af de 105 skoler har bibliotek og læsesal.

Ingen af de andre skoler har tandklinik.

Rungsted private Realskole råder over 4.229 m<sup>2</sup> etageareal til skoleformål, d.v.s. 8,7 m<sup>2</sup> pr. elev.

Korteste skolevej har de 5 elever, der bor på skolen. De må siges at have en skolevej på 0 km.

Til gengæld har skolen en elev boende i Smidstrup i Nordsjælland, som for at komme frem og tilbage til skolen årligt tilbagelægger over 18.000 km.





Engel.

*Men vore børn  
er ikke altid engle*

## En dag falder et barn ud af toget og bliver dræbt

Som daglig togrejsende kl. 7.43 fra Helsingør til København må jeg have luft for følgende:

Med dette tog er der hver dag en hel del skolerejser til skolerne i Rungsted Kyst. Eleverne er fra 1. klasse og oppefter.

De yngste af dem har efter alt at dømmes aldrig fået oplyst, hvorledes de skal opføre sig i et tog. De løber næsten alle vognene igennem for at se efter deres kammerater, der skal være med samme tog. Det kan nu være, hvad det være vil, selv om det er støjende.

Men at de ikke kraftigt har fået pålagt, at de skal holde sig fra togdørene, det er for dårligt. Hvert eneste morgen ser man nogle, der prøver at lukke togdørene op, selv om toget kører — det kan nemlig lade sig gøre.

Jeg har været efter dem mange gange, men de er bedøvende ligelade. Man skal ikke blande sig, bliver der sagt, men jeg synes, det må

være en simpel pligt for både forældre, de pågældende skoler og DSB (ikke mindst forældrene) at give direktiver til disse børn om, hvorledes de skal forholde sig under deres togrejse.

Eventuelt give togkontrol-lørerne pligt til at irettesætte dem, for han siger nemlig ingenting.

Det er et under, at der ikke er sket en ulykke. Hvis børnene er store nok til at tage den rejse alene, er de vel også store nok til at vide, hvordan de skal opføre sig.

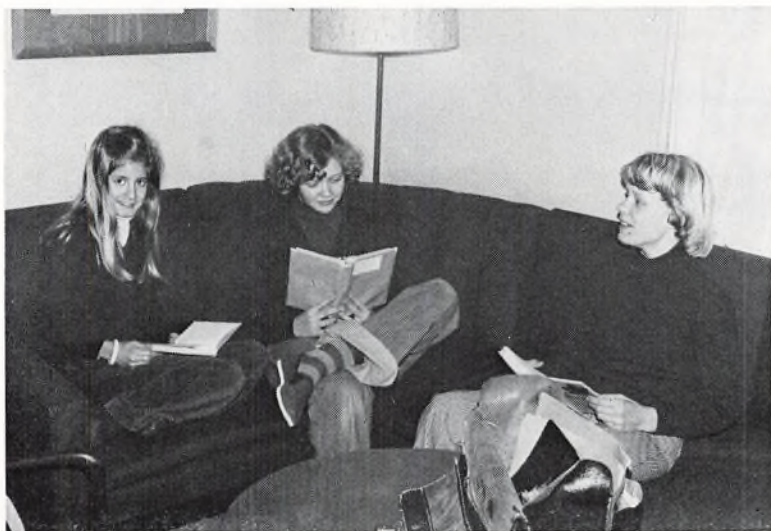
Mor til fire børn, der er opdraget kærligt, men fast.

A. Je Dous,  
Hellebo Park 84, Helsingør

Læserbrev  
fra  
BT.

## BOLIG I BORGEN

Skolen har en 2½ værelses lejlighed ledig i Borgen. På et tidligt tidspunkt opstod tanken om at lade nogle af eleverne flytte ind for en tid og holde hus for sig selv. Ved hjælp fra forældre og lærere blev lejligheden møbleret med de nødvendige møbler, med TV, med køkkeninventar af enhver art og med billeder på væggene. Sidste års 7. klasser indrettede lejligheden, efter at de havde malet og gjort i stand. Endelig blev en telefon installeret, så hele boligen fremtrådte som et „normalt“ dansk hjem for 4–5 mennesker.



Man hygger sig i Borgen.

Eleverne gik i gang med at forhandle husorden for de kommende beboere. Det voldte kvaler og vakte hede diskussioner, inden man havde talt sig frem til et resultat, alle kunne tiltræde. Ideen var, at en „familie“ skulle flytte ind for en uge. Fra skolen modtog man kostpenge i beskedent omfang og skulle derefter sørge for sig selv med hushold og rengøring.

Sidste skoleårs 7. klasser startede forsøgsvis. Dette års 7. klasser går videre med det, der ikke længere er et forsøg.

Hvert hold fører dagbog over deres oplevelser på stedet . . . og det er ikke kedelig læsning.

Boligen i Borgen er blevet et led i uddannelsen i faget hjemkundskab. For eleverne er det ikke bare en morsom oplevelse, men også en lærerig uge, hvor det ofte går op for den enkelte, hvor meget arbejde i huset, der ligger bag deres daglige tilværelse.

Udpluk fra en dagbog:

„Når pengene er små, må man gå på tur hos de på skolen boende lærere . . . “

„Bageovnen bruges flittigt. Meget bliver godt, andet som beton.“

„Det gamle familiemønster: Drengene fik morgenmad på sengen.“

En mere poetisk sjæl udtrykker sig i dagbogen på vers:

„Ih, hvor er her pænt,  
jeg synes her er rent.  
Al den gode musik  
og alt det dejlige slik.  
Frisk mælk i køleskabet.  
Fin orden i klædeskabet . . . “

„Til morgenmad fik vi som sædvanlig Pif-Paf-Puf, men vi fik også de sidste hamburgerboller fra i år, og det var jo en forandring.“

„Da vi ankom, var fru Lynn herovre og give os formaninger . . . “

En dobbelt fødselsdag bliver fejret med det imponerende vers fra en far:

„To fødselarer.  
Karina bli'r tretten  
– sang og hurraer  
til lagkageretten.  
Jørgen si'r fyrrer –  
(monstro han blev større?)  
Vi druknede sorgen  
i kaffen på „Borgen“.



## FRA TANDKLINIKKEN



Ligesom skolen har holdt flyttedag, har også tandklinikken gjort det – blot et år efter. Kort efter sommerferien kunne de nye lokalteter tages i brug, hvilket markeredes med en lille reception den 27. september. Nyt er det, at klinikken befinder sig på selve skolen, hvilket vist er noget ganske enestående for en privat skole, men som indebærer åbenlyse fordele for alle implicerede, Mens skolen lå på Stationsvej, fik børnene ordnet tænder på klinikken på Rungsted skole, men i forbindelse med flytningen til Vallerød Banevej ændredes behandlingsstedet til Vallerødskolen, hvorved Inge-Lise Finseth og jeg kom ind i billedet som klinikassistent og tandlæge.

Vi var nye for de fleste børn – og omvendt –, og de måtte drage den „lange“ vej op til Vallerødskolen, som også for de flestes vedkommende var et nyt sted. For at undgå spildtid for os måtte vi bede børnene komme 3–4 ad gangen med nogen ventetid til følge, hvilket måske ikke altid var sagen for dem, som måtte have tendens til „sommerfugle“ i maven ved tanken om, hvad der måtte forestå, – men som forhåbentlig også af enkelte dristigere er blevet betragtet som noget af en udflugt.

Det har måske ikke altid været lige nemt, men omstændighederne taget i betragtning er det egentlig gået ganske gnidningsløst, hvilket nok er resultat af flere faktorer. Dels har kontoret været os særdeles behjælpeligt (tak, Kirsten Birkmose!), dels har eleverne været meget forstående; specielt har vi været imponerede over de store's beredvillighed til at tage de mindre børn med frem og tilbage. En særlig tak skylder vi fru Vibe Hansen, som trofast fulgte børnene fra forskoleklasserne til og fra behandling. I al beskedenhed må jeg da også nævne, at vi har forsøgt at vise så stor smidighed som overhovedet muligt.

Nå –, alt dette er jo nu et overstået kapitel, og jeg vil gerne her give udtryk for, at vi er ovenud glade for at arbejde på den nye klinik. Dels er rummene virkelig blevet vellykkede både udseende- og arbejdsmæssigt; dels fornemmer man jo meget tydeligere den nære kontakt med skolen, hvilket også rent praktisk indebærer mindre forstyrrelse i timerne. Børnene har kortere vej hertil og føler nok tandbehandlingen som en mere integreret del af skolens hverdag. En tydelig følge heraf er f. eks. det stigende antal af nødbehandlinger, hvoraf en del har mindre karakter af nød end af kontakt. Vi har meget hurtigt oplevet det med 5 y, som bor „lige rundt om hjørnet“. Det er ikke så få løse mælketænder, som børnene fra denne klasse har bedt os om at pille ud, – hvis ikke de bare er kommet for at få en lille hyggelig snak om tænder eller andet i frikvarteret. Det vil da også være nemmere for forældrene at kigge indenfor, hvilket vi allerede har mærket.

Vi glæder os over at føle os som en lille del af skolen og håber på fortsat godt samarbejde.

*Kirsten Jensen*

## BØRNEPASNING

Rungsted private Realskole etablerede sidste år en børnepasning for børn i Forskoleklasserne, 1. kl., 2. kl., 3. kl., evt. også for børn i andre klasser.

Børnepasningen har til huse i Forskoleklassernes klasseværelser fra kl. 12.15 til kl. 16.00.

Børnepasningen ledes af fru Inger-Lise Olsen, som har en medhjælp Peter Schiødt.

Prisen for pasningen er p. t. følgende:

for hele ugen kr. 200,- pr. måned.

for 2 faste dage pr. uge samt skolebusbørn kr. 100,- pr. måned.

for enkelt dags pasning kr. 10,- pr. påbegyndt time.

## TALE-HØREUNDERVISNING

Siden 1971 har man på Rungsted private Realskole tilbudt tale- og høreundervisning til de elever, som har sproglige eller udtalemæssige problemer, eller som har nedsat hørelse. Det kan dreje sig om udtalefejl hos de yngste elever. Da den sproglige udvikling forløber forskelligt, kan der være enkelte elever, som, når de begynder i børnehaveklasse eller 1. klasse, har svært ved at udtale lyd eller lydforbindelser korrekt. En forkert udtale af s, læsp, bør som regel rettes, ligesom der i tilfælde af snøvl og hæshed efter undersøgelse hos øre-, næse- og halslæge ofte iværksættes taleundervisning. Småbørnsstammen behandles som regel ikke. Det er vigtigt *ikke* at bremse talelysten ved jævnlige at gøre barnet opmærksom på noget, som det måske slet ikke selv oplever, og som i de fleste tilfælde forsvinder af sig selv. Stammen hos større børn kan det være nødvendigt at behandle talepædagogisk. Børn med nedsat hørelse kan få høreundervisning, høretræning og mundaflæsning, og klassens lærere orienteres om problemet.

Denne specialundervisning gives inden for skoletiden af en talehørepædagog, og børnene går 1 eller 2 gange om ugen, alt efter behov.

Er der forældre, som gerne vil drøfte et eller andet vedrørende deres barn, er man velkommen til at ringe til skolen og tale med

*Poul Mortensen*



Man hygger sig i børnepasningen.



Man hygger sig også hos Mortensen.



Gudrun.

## OM MUSIKKEN I SKOLEN OG MUSIKSKOLEN

Nogle meget aktuelle spørgsmål lyder sådan: Hvordan kan man bedst tilgodese børns musikalske udvikling i skolen? Skal alle børn have undervisning i et instrument? Hvad er skolens opgave, og hvad er musikskolens?

Hvilket stof bør man vælge som det mest velegnede undervisningsmateriale?

Nogle unge sanglærere har for nylig komponeret sangværker for deres elever og ladet dem indsyng dem på grammofonplader. Der er brugt melodistof, som børnene har vist sig at kunne lide. Trods det meget morsomme resultat tror jeg alligevel ikke, det er nogen god metode. Dels er succesen i for høj grad afhængig af sanglærerens personlige udstråling og popularitet, dels savnes den progressive tilrettelæggelse, som får elever til at gå jævnt og støt frem mod større musikalsk formåen. Der er ingen tvivl om, at lærerens opgave her som i andre fag må være gradvis at øge kravene til elevernes kunnen og viden. Men hvordan fordeles opgaverne bedst mellem skolen og musikskolen?

Her i Hørsholm kommune har vi løst disse problemer på forbilledlig måde. Der er på skolerne – især på vores skole – lagt en god musikalsk grobund, som bygger på børnenes naturlige musikalske udtryksmåde, sangen. Sangen styrker børnenes musikalitet og vækker hos de særligt musikalske en lyst til at beskæftige sig mere med musik. Netop her kan musikskolen sætte ind med sine mange tilbud om højt kvalificeret undervisning i instrumenter og sammenspil.

På vores skole går der 12 elever, som får undervisning i at spille forskellige instrumenter på musikskolen i fritiden.

Det var morsomt at se dem og høre mange af dem ved en koncert her på skolen i april sidste år i anledning af musikskolens ti-års jubilæum. Den slags „opsøgende“ koncerter vil også i fremtiden være meget velkomne på skolen.

Vores elever er interesserede i musik, og de forstår – i modsætning til mange unge i dag – at lytte. Det viser sig, når vi én gang om ugen spiller grammofonplader eller bånd for hinanden. Og det viste sig også ved den før omtalte koncert, da vi bagefter fik karakteristikken „et lydøret publikum“ af lærerne fra musikskolen.

Det er vel netop det fornemste mål såvel for sanglæreren som for

musikskolelæreren: at lære eleverne at lytte og glæde sig over musikken.

Ved at aktivisere børnene musikalsk, enten gennem sang eller på et instrument, skaber man et kritisk udvælgende, lydært musik-publikum, som ikke vil lade sig nøje med grammofonindustriens tomme muzak-produkter.

*Ellen Schiødt*



## SKOLECIRKUS

Et ekstra indslag i skoleårets række af oplevelser var skolecirkus. Som afslutning på sin sæson 1977 lagde Cirkus Schumann sig ind i Hørsholm og gav et par forestillinger udelukkende for skoleelever. Det var festligt og fornøjeligt, som cirkus altid er, når det er bedst. For første og forhåbentlig ikke sidste gang forsøgte man sig med forestilling for skoleelever. Bent Kallehave og Møller-Madsen stod for præsentationen af cirkusnumrene.

For os på skolen var det en særlig oplevelse at møde en af skolens „gamle“ elever i arbejdet. De mindre var i hvert fald betaget af, at cirkusprinsessen Katja Schumann havde været elev på vores skole. Vi håber, at der også i 1978 kommer „cirkus i by“.



Da Katja Schumann var i byen, benyttede hun lejligheden til at hilse på gamle kendinge på skolen. Her ses hun højt til hest.



## SKOLEMESTERSKABER

Resultatet af badmintonturneringen i november blev, at skolemesterskabet blev vundet af:

### *Piger:*

1. Lone Schiøtz III. r. Y
2. Nina Schiøtz 8. X
3. Bernadette Boissevain 8. X

### *Drenge:*

1. Peter Klyhn 8. X
2. Søren H. Petersen 9. X
3. Christian Schmith 7. X

Skolemestre i bordtennis blev:

### *Piger:*

1. Stina Kruse 9. X
2. Lene Vitus Nielsen 8. X
3. Pernille Knudtzon 9. X

### *Drenge:*

1. Ulrik Andersen 8. X
2. Michael Behnke 8. X
3. Christian Rosenquist 7. X



Relief udført af Niels Bruun. Skænket skolen af Frede Hansen.

## NOVEMBERUGEN

For de mange: en uge hvor alt er anderledes – varieret – måske spændende!

For de få – tilrettelæggerne – er det en måned, hvor alt er lidt mere varieret, spændende, tætpakket med idéer og forsøg på at få dem realiseret.

Det er et væld af telefonsamtaler.

Det er eftermiddagsmøder.

Det er trykning af indbydelser.

Det er spænding – kan de li' det?

Det er indsamling af ønsker.

Det er en weekend med et par hundrede skemaer.

Det er lokaler, apparater, strøm.

Det er: „Hvor er det nu henne?“...

Det er Novemberugebladet.

Det er foredrag.

Det er øvelser.

Det er skak.

Det er badminton, marinbiologi, matematik og Pompeji.

Det er samvittighedsfangerne, kommunen, madlavning.

Og meget mere.

Og når ugen er gået: en tilbagevenden til det normale liv med travle, smilende elever, travle smilende lærere, terminsprøver, karakterbøger, juleforberedelser og alt det andet.

Det er bare dejligt.

*E. G. G.*



## LEJRSKOLER I ÅRET 1977

III. real X	Norge	21. 5.–28. 5.
9. X	Gudenå	5. 6.–11. 6.
9. Y	Bornholm	17. 5.–26. 5.
8. X	Gudenå	31. 5.– 7. 6.
8. Y	Sydslesvig	6. 6.–10. 6.
7. Y	Bornholm	3.10.– 9.10.
6. X + 6. Y	Sønderjylland	15. 8.–19. 8.
5. Y	Hornstrup	10.10.–14.10.
4. X	Samsø	3.10.– 7.10.
4. Y	Lolland	29.–8.– 1. 9.
3. X	Borrevejle Vig	26. 9.–29. 9.
2. X + 2. Y	Skolelejr	3. 6.– 4. 6.
1. X + 1. Y	Skolelejr	10. 6.–11. 6.

## GUDENÅTUR FOR 8 X

Der synes at være en glædelig tendens blandt skolens større elever til at foretrække lejrskoler af den mere primitive slags. Den tid er forbi, hvor drømmerejsen var noget med en bustur på bløde hwyder. Det afspejler sig tydeligt i valget af lejrskoleture i 1977.

8 Y cyklede Bornholm rundt på tandem, boede i telt og lavede selv mad.

7 X tog på kanotur på Gudenå med telt og på egen kost.

En anden af de barske ture var den kanotur daværende 8 X foretog på Gudenå i juni måned.

Solen havde skinnet i dagene før afrejsen, men da søndag den 5. juni oprandt, silede regnen ned. Trætte efter en lang togrejse slog man lejr i den lille by, der ironisk nok hedder Tørring! Det regnede natten igennem, men klarede op næste morgen, så første dag forløb i næsten sol. Der var nu ikke megen tid til at nyde vejret, for alle var optaget af at lære at styre den letbevægelige kano.

Lejren blev slået op i Bredstenbro.

Næste dag begyndte en lang og våd og besværlig fart. I silende regn padlede man af sted, og i pløre og sjask slæbte man kanoerne

over besværlige slæbesteder. Da det øsregnede, kunne man, da man nåede til eftermiddagen, lige så godt tage videre. To dagsrejser kom man frem på denne våde dag. De hurtigste nåede Gudenå-museet og slog lejr kl. 16. Det langsommere hold ankom mere end en time senere. Regnen stilnede af, og man sov godt den nat.

Næste dag kneb det med at få de stive muskler varmet op. Vejret var bedre. Vi gik i land og besøgte museet ved Øm klosterruin. Allerede midt på eftermiddagen slog vi lejr på den dejlige campingplads ved Ry eller rettere ved Knuds sø. Herfra og hjem smilede solen til os. Tøj blev tørret, og mad blev tilberedt i fri luft. Herligt. Om det så var mulighed for et bad, så var den til stede på denne fine plads. Næste dag gik farten mod Himmelbjerget, hvorefter vi slog os ned på en helt nyåbnet plads ved Svejbæk.

Silkeborg nåede vi dagen efter. Der blev allerede samme dag tid til en rundtur i byen. Inden afrejsen næste middag aflagdes besøg på bymuseet for at se Tollundmanden og på Asger Jorn museet, Meget trætte, men glade nåedes Rungsted, hvor eksamen og årsafslutning ventede.



Så nåede vi Himmelbjerget.

## NORGE I MAJ (II X PÅ LEJRSKOLE)

Efter lang tids diskussion om, hvor vi skulle hen på lejrskole, blev vi endelig enige om en tur til Norge – og lørdag den 21. maj kl. 17 mødtes vi på kajen ved Oslobåden.

Sejlturen varede 15 timer, og om morgenen den 22. sejlede vi gennem den smukke Oslofjord. Fjeldsiderne ned mod vandet var beklædt med graner, og hist og her lå en fjeldhytte.

I Oslo blev vi hentet af en bus, der skulle bringe os til hytten i Heidal, en tur på omkring 8 timer. Vi kørte gennem et meget varieret landskab og så både sne og forårsblomster. Nogle steder lå sneen stadig meterhøj.

Endelig ankom vi til hytten. Den lå på en skrænt, og på den modsatte side lå et temmelig højt fjeld, som vi straks blev enige om at bestige, inden vi skulle hjem. Ned ad fjeldet løb en masse små bække, der samlede sig til en brusende elv.

Den første dag slappede vi bare af, men næste dag gik det første hold op på fjeldet, og i de følgende dage fulgte flere efter. Fra bunden af dalen, hvor elven fossede afsted, gik vandringen op ad



Og i morgen rejser vi hjem.

fjeldsiden igennem en stadig mere spredt og forkrøblet bevoksning. Et par hundrede meter fra toppen nåede vi trægrænsen, og her ovenfor havde blæsten frit løb, og den blev nærmest til storm. På den træløse strækning og imellem de øverste træer lå sneen endnu så dyb, at der var chance for at synke i til livet – en chance flere benyttede sig af.

Oppe fra fjeldet kunne man se langt omkring, blandt andet kunne man udpege Norges højeste fjelde, Galdhøpiggen og Glittertind.

Til den ene side lå, langt under os, landsbyen, og til den anden så vi fjeld efter fjeld.

Enkelte prøvede lykken som lystfiskere i elven, men det var for tidligt på foråret til, at der blev bid.

Om aftenen hyggede vi os i opholdsstuen med spil, d.v.s. når det efter uret var aften, for lyst var det næsten døgnet rundt.

Det var helt igennem en vellykket tur, hvor vi slappede af inden den strenge eksamen.

*Lone, Henrik og Anette*



Her boede vi . . .

## PÅ LEJRSKOLE I SØNDERJYLLAND

15/8 1977 rejste de to 6. klasser med tog fra Rungsted til Tinglev, hvorfra der var bus til St. Jynde vad.

Vandrehjemmet Jynde vadhus var målet for rejsen, og det var en stor oplevelse for eleverne at være i det meget lille landsbysamfund, hvor man følte sig meget velkommen.

Programmet var stort. Mange udflugter, bl. a. til Løgumkloster, Højer Sluse, Møgeltønder, Tønder med museum og Digegrevens Hus og mange andre gamle bygninger.

Aftentur over grænsen ved Sæd, hvor børnene købte ind i det tyske Supermarked.

En dag i Esbjergs fiskerihavn og saltvandsakvarium, videre til Ribe, oppe i Ribe Domkirkes tårn, på Rømø, hvis natur var meget betagende. En lang bustur tildels i Tyskland gav mange ophold ved historiske steder som Slesvig Domkirke, Gottorp Slot, Dannevirke, Hedeby og Husum.

En begejstret flok vendte hjem den 19/8 med mange nye indtryk.

*Ulla Børgesen og Anna Kleiminger*



Lærere i modvind.

## ELEVRÅDET

Elevrådet har haft et virkelig godt arbejdsår med mange forskellige aktiviteter. Med jævne mellemrum afholdes der ordinære elevrådsmøder, og vi har haft sager af meget forskellig karakter på elevrådets dagsorden.

To gange i foråret afholdtes auktion, med André som underholderne og auktionarius. Et vellykket skolebal blev afviklet i foråret.

Ved begyndelsen af det nye skoleår valgtes et nyt elevråd, der konstituerede sig med følgende forretningsudvalg:

Formand:	Niels Chr. Nielsen, 9. Y
Næstformand:	Henrik Flødstrup, III. real X
Kasserer:	Jane Burchard, III. real Y
Sekretær:	Nanette Plum, III. real Y

Henrik Flødstrup er indtrådt som elevrepræsentant i skolefonden. Elevrådet fortsætter med at drive frugtboden, som har et godt salg. Kantine er endelig i dette skoleår blevet færdigindrettet, og de ældste elever har nu mulighed for at kunne spise frokost der. Elevrådet står for salg af minirugbrød, frugt og forskellige sunde drikke. Videre anvendes kantine til mange selskabelige klassearrangementer i fritiden.

Om fredagen afholdes diskoteksaftener, som er hyggelige og velbesøgte.

For øjeblikket arbejder elevrådet med en foto- og kunstkonkurrence, som er udskrevet blandt alle skolens elever. De bedste værker vil blive ophængt på skolen.

Som man kan se, har elevrådet nok at tage fat på – vi tror, at det nytter at have et engageret elevråd og takker for et foreløbigt godt skoleår og håber på et godt nyt år.

*Niels Chr. Nielsen*





## BLIV EN DISCER



Kantinen.

Når fredag aften ikke er optaget af møder el. lign. bliver kantinen brugt til discotek. Elever, der ønsker at deltage, køber en billet på kontoret, hvor man også kan købe gæstebilletter. Billetter kan aldrig købes ved indgangen.

Der er afholdt 4 aftener indtil nu, men vi håber at kunne fortsætte efter jul.

Da vi startede med den første aften, kom der ca. 20, og efter den aften steg antallet af besøgende, så vi den sidste aften var omkring 60.

Efter jul håber vi at kunne se nogle flere nye ansigter i discoteket. Vi synes, vi har for mange „gængangere“. Vi opfordrer alle, som ikke har været til discotek på skolen endnu, til at prøve at komme herved engang.

Skolediscotek er et tilbud af de bedre.

Vi glæder os meget til at se jer alle.

*Peter Skieller & Niels Chr. Nielsen*

RUNGSTED  
PRIVATE REALSKOLES  
FORÆLDRE- og ELEVFOND



Der har i forbindelse med skolens flytning været store og morsomme opgaver for fonden i det forløbne år.

Det er en daglig glæde for os alle at se skolens flag vaje. Der måtte imidlertid en ny flagstang til, hertil har fonden ydet sit. I kælderen er der oprettet et bibliotek. Vi har med tak modtaget mange bøger fra elever og forældre, og fonden har selv indkøbt bøger for kr. 6.000.

De større elever har fået kantine, som de selv har gjort i stand og indrettet, og fonden har bidraget med kr. 6.000 til indkøb af møbler. Foruden disse store poster er der ydet støtte til elevers lejrskoleophold eller skolerejser. Nøddeknækkerprisen er igen blevet indkøbt og givet til en elev ved skoleafslutningen.

Alt dette kan jo kun lade sig gøre, fordi elever og forældre støtter fonden, hvilket vi siger tak for. Vi vil også gøre opmærksom på, at skolebluser og blazermærker stadig sælges.

To ting, som er en stor støtte for fonden, er skolekomedien og andespillet, som er blevet gode tilbagevendende begivenheder. Andespillet har netop fundet sted, derfor er det endelige overskud endnu ikke opgjort.

Da vi stadig med stor glæde modtager ethvert bidrag, vil vi minde om, at disse kan sendes til:

Rungsted private Realskoles forældre- og elevfond  
Postbox 9  
Gironummer 14 28 81

Fondens nuværende bestyrelse består af Bent Ole Abildstrøm, Carl Bengtsson, Annette Madsen (formand), Elisabeth Westergaard, samt Henrik Flødstrup, III. real.

Henvendelse til fonden rettes til formanden på skolens adresse.

På fondsbestyrelsens vegne

*Annette Madsen*

## SKOLEKOMEDIE



Fuldt hus til skolekomedien.

Omkring nytår spurgte Bente Bentzen eleverne fra 8. og opefter, om de havde lyst til at lave en skolekomedie. Det var der mange, der havde, men det kneb med drengene. Vi fik uddelt rollerne, der var 2 om hver rolle, undtagen de mandlige.

Det var et stort arbejde at lære replikkerne udenad, og der var også nogle stykker, som faldt fra. Vi havde knap 4 måneder til at lære stykket i, så vi øvede fast én dag om ugen, og et par timer i weekenden. I perioder kneb det med at lære stykket, men så kom Bente Bentzen og holdt os i ørerne og måtte være lidt streng engang imellem. Men vi morede os herligt og fik et mægtig godt kammeratskab. Når vi blev trætte og trængte til noget opkvikkende, spiste vi kager og franskbrød og drak kakao og sodavand.

Torsdag den 21. april var den store dag. Om eftermiddagen skulle vi spille for nogle ældre mennesker fra kommunen. Det hjalp at spille stykket igennem med tilskuere, og alle syntes at more sig.



Hele skuespilgruppen.

Om aftenen havde vi premiere. Vi kom flere timer, inden tæppet gik, for at blive sminket og klædt på. Der var forvirring, og alle gik og mumlede deres replikker. „Hvor er min sok“? „Hvor er min læbestift?“ „Hvor er mit pudder?“ o.s.v. Men idet tæppet gik, blev vi mere rolige. Det gik udmærket, og bifaldet var stort. I sidste akt blev scenen raseret (altså med vilje). Maleriet af Kong Christian blev overhældt med kaffe, og antikke ting blev knust. Men det hele var mægtig morsomt, og vi kom igennem stykket: „Min kone spørger“ eller „Elvira går igen“. Bente Bentzen blev hyldet, for det var hende, der var skyld i, at vi ikke gav op.

Vi skylder alle Bente Bentzen og Hanne Johansen, sminkøsen, en stor tak og håber, de er ligeså villigt indstillet en anden gang. Så var det hele forbi. Ikke ned på skolen mere, for at terpe de forskellige scener, ikke spise franskbrød og drikke kakao; men minderne og kammeratskabet havde vi da endnu.

*Nanette Plum og Stine Kittelsen, III. real y*



RUNGSTED PRIVATE  
REALSKOLE  
1977-78

## SKOLENS PERSONALE I SEPTEMBER 1977

Øverste række fra venstre:

Henrik Frandsen, Finn Jensen, Robert Huntingford, Søren Götzsche, Franck Grøfte, Line Ørum, Kathrine Pagh, Victor Ø. Sørensen, Bente Bentzen, Torben Madsen.

Næstøverste række fra venstre:

Aslaug Perkov, Knud Ellegaard, Karin Brøndorf, Bent Ole Abildstrøm, Knud Loft Rasmussen, Vibeke Orm Hansen, Dorte Bjerg-have, Mette Friies Holstein, Rigmor Vagn-Olsen, Carl Venning.

Første række fra venstre:

Hanne Erin Svendsen, Karen Lynn-Pedersen, Kirsten Nordby, Birgit Hald, Fulvia Bengtsson, Dorte Worsøe, Ulla Børgesen, Kirsten Alsing, Jens Nyegård Jensen, Ketty Ellegaard, Birgitte Bentzen, Vibeke Andersen.

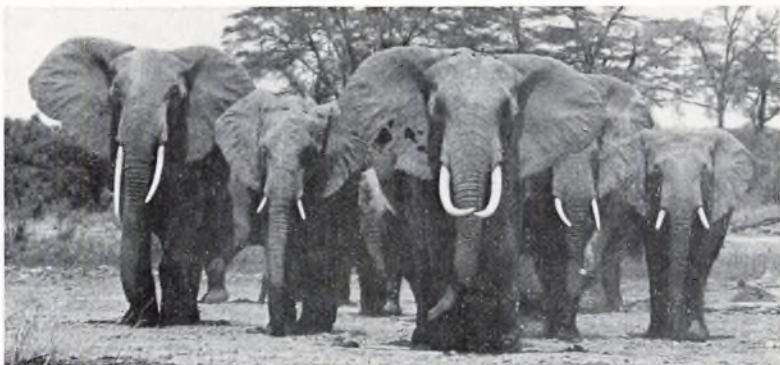
Siddende fra venstre:

Børge Mossgaard Svendsen, Anna Maria Müller, Erik Geleff, Anna Kleiminger, Palle Børgesen, Carl Bengtsson, Kirsten Birkmose, Erik Kurtzhals, Ellen Schiødt, Eigil Hempel.

Følgende med tilknytning til Rungsted private Realskole er ikke med på billedet:

Annette Grøfte, Inger-Lise Olsen, Asger Hansen.





Hvad får to danske lærere i uopsagte stillinger, med gennemgående interesserede elever og absolut interesserede forældre, med de fag de ønsker, med gode og hyggelige kolleger, til at sige det hele farvel for at begive sig ud i noget, der er usikkert personligt, er forbundet med sygdomsrisiko, hvor man må give afkald på en meget stor del af de goder, civilisationen har gjort til selvfølgelige goder for os? Vi kan kun give et ubestemt svar. En mand sagde engang om Afrika: „Den, der har besøgt det og ikke længes tilbage, han er ikke noget rigtigt menneske.“ Hvad længes man så efter? *Landskabet*. Det sol-svedne land, der efter den første byge i regntiden næsten grønnes for øjnene af en. *Klimaet*. Det at kunne se frem til hver eneste dag at blive vækket af solen. *Leveformen*. Det at tempoet er sat ned, så der er tid til at være sammen med familie og venner. *Mennesket* – først og fremmest mennesket. Ikke den civilisationsprægede repræsentant for det nye svage styre, som vi oplever i TV – nej den jævne mand, der for en meget beskeden løn holder liv i en familie og er glad for og stolt over hver laset unge. Ham, der endnu ikke er fanget ind af forbrugersamfundets ræs, men stadig forstår at leve. Hvad håber vi så selv på? Vi ved, at vi kan tilføre dem en teknisk viden. Vi håber, vi kan tilføje en smule menneskelighed i de unge staters ubønhørlige stræben efter at komme til at ligne os. Det håb er lille. Vi håber og tror, at de rigtige mennesker dernede kan lære os at leve som virkelige mennesker og ikke som forbrugsmaskiner. Det håb er stort!

Med venlig hilsen og på forhåbentlig gensyn.

*Hanne og Børge Mosegaard*

## PERSONALIA



*Line Ørum.* F. 1946 i Hellerup. Nysproglig student fra Helsingør Gymnasium 1966. 1 års ophold på Askov Højskole. Lærereksamen fra Zahles Seminarium i 1970. Lærer på N. Zahles skole 1970–71. 1. august 1977 ansat ved Rungsted private Realskole.



*Dorte Bjerghave.* Uddannet afspændingspædagog. Ansat som gymnastiklærer ved skolen aug. 1977.



*Rigmor Vagn-Olsen.* F. 1942 på Falster. Mat.-nat. studentereksamen fra Lyngby Statsskole 1960. Lærereksamen fra Jonstrup Statsseminarium 1965 med matematik som linjefag. Ansat ved Søllerød kommune 1965–77. Ansat på Rungsted private Realskole 1977.





*Søren Götzsche.* Lærereksamen 1958. Ansat i Helsingør fra 1958–77 og fra 1/8 1977 ved Rungsted private Realskole.



*Inger-Lise Olsen.* F. 1938. Realeksamen fra Hørsholm skole. 1960 eksamen fra Dansk Fritidsseminarium. Tidligere ansat ved „Stutgården“ i Hillerød, Bjørns internationale Skole, leder af Lundtofte fritidshjem. 1976 leder af børnepasningen på Rungsted private Realskole.



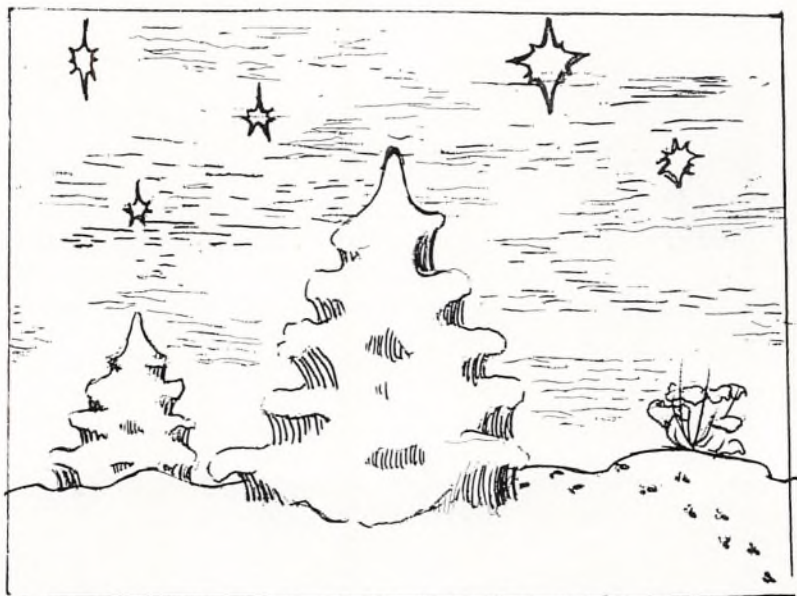
*Jens Nyegård Jensen.* F. 1948 i Hellerup. Mat.-fys. studentereksamen 1970. Lærereksamen 1974 fra Hellerup Seminarium. Ansat ved Toreby skole, Nykøbing F. 1974–77. Ansat på Rungsted private Realskole aug. 1977.



*Anne Mette Holstein*. F. 1952 i Sønderborg. Realeksamen fra Gråsten Folke- og realskole 1969. HF eksamen fra Sønderborg Statskole 1972. Højskoleophold på Snoghøj Folkehøjskole vinteren 1969–70. Frankrigsophold sommeren 1969. Lærereksamen fra statsseminariet på Emdrupborg. Ansat på Rungsted private Realskole 1977.



Og nu står julen for døren!



#### FRA LÆRERRÅDET

Et år er gået – godt og vel. Ikke meget i hverken et menneskes eller en skoles liv, men for os her på skolen det år, hvor vi er faldet til – har fundet os til rette blandt flere mennesker og i de større rammer. Vi er faldet så meget til, at vi ikke mere er i „den gamle statsskoles bygninger“ – men på Rungsted private Realskole.

Desværre må vi på dette tidspunkt sige farvel til et par kolleger. Vi siger Hanne og Børge Mosegård tak for godt samarbejde og held og lykke i det fremmede – og forhåbentlig på gensyn.

Vi, der bliver tilbage, nærmer os et forår, der for skolefolk bliver bemærkelsesværdigt: den første afgangsprøve for 9. klasse efter den nye skolelov – og den sidste realeksamen. Det første imødeses med forventning – det sidste med vemod.

Der skal fra lærerrådet lyde en tak for året, der gik – en tak til skolens ledelse for dygtig tilrettelæggelse af de ydre rammer og en tak til forældrene for den tillid, de viser os ved at betro os deres børn.

*Franck Grøfte*

## CYKELTUR PÅ BORNHOLM



Der rejses telte.



– og der spises.



Traktorfører Mikael.



Novemberugetravlhed.



Koret i Hørsholm kirke.



På med vingerne!



## GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR

Året 1977 har været et arbejdsår. Glædesrusen over den lykkelige flytning til vores „nye“ skole sidder os endnu i blodet, men betalingsen er af alle på skolen blevet erlagt i hårdt arbejde. Alle har måttet yde mere end normalt . . . og gjort det med godt humør. Arbejdsfællesskabet på skolen har udover det egentlige skolearbejde strakt sig til arbejde med trillebør og skovl, med murske og malkost. Resultaterne af arbejdet har været glædeligt store, så året 77 har i mere end én henseende været et godt år for skolen. Tak for støtte og hjælp, for medleven og trofasthed gennem årets mange begivenhedsrige dage. Måtte 1978 blive af samme art.

*Rikke og Carl Bengtsson*

Rungsted i december 1977.



Dette er  
SÆTTERNISSEN,  
som også var med!





